

Sygn. akt III Ca 199/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2023 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko T. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 stycznia 2022 r.,

sygn. akt II C 1051/21

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu

w G. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 199/22

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 11 01 2022r. uwzględnił powództwo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i zasądził na jej rzecz od pozwanego T. B. kwotę 3.774,65zł, odsetki umowne w wysokości dwukrotności odsetek za opóźnienie, liczonymi od kwoty 3.672,3zł ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 08 2018r. w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 16 10 2019r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach wyroku stwierdził, że w sprawie

„do zawartej przez pozwanego umowy pożyczki z 10 01 2018r.” miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12 05 2011r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. 2018 poz. 993). Następnie dokonała oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego i w jej konkluzji uznał, że „zarzuty pozwanego kwestionujące zawarcie umowy pożyczki wskazane

w pozwie, a także istnienie i wysokość wierzytelności pozwanego względem powódki uznać należało za chybione”. Ponadto wyjaśnił, że ustalając wysokość należności pozwanego na rzecz powódki uwzględnił wyliczenia przedstawione w pozwie

i w piśmie procesowym powódki z 25 11 2021r.

O należnych powódce odsetkach za opóźnienie się pozwanego w zapłacie zasądzonej należności głównej orzekał stosując regulacje art. 481 § 1 i 2 oraz 2¹ k.c. a o kosztach procesu przy zastosowaniu regulacji art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany T. B.**, która wносиła o jego zmianę przez oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu za obie instancje, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucał, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe i materialne w sposób wskazany w apelacji.

W toku postępowania odwoławczego w dniu 30 03 2022r. zarządzono

o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu procesowym uproszczonym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powódki przyjmując, że mają one źródło w zawartej przez strony umowie pożyczki, lecz wadliwie rozpoznał sprawę a w konsekwencji tego, skonstruował wadliwą podstawę faktyczną orzeczenia.

Przy rozpoznaniu sprawy umknęło bowiem jego uwadze, że powód konsekwentnie w toku postępowania kwestionował podstawę faktyczną powództwa, wobec czego wskazane w niej fakty były pomiędzy stronami sporne i jako takie – stosownie

do regulacji art. 6 k.c. – wymagały one udowodnienia.

Konstruując podstawę faktyczną orzeczenia oparł się on na informacjach zawartych w dołączonych przez powodów do pozwu wydrukach z systemu informatycznego pożyczkodawcy.

Nie zostały one jednak w żaden sposób uwierzytelnione, przez co jakkolwiek stanowią one „inny środek dowodowy” w rozumieniu art. 309 k.p.c. to ich moc dowodowa jest znikoma i w kontekście zajętego przez pozwanego stanowiska w sprawie,

bez ich prawidłowego uwierzytelnienia, bądź potwierdzenia przez informacje zawarte

w innych środkach dowodowych (np. dokumentach czy też zeznaniach świadków,

a ostatecznie w zeznaniach stron) nie mogą być podstawą do poczynienia przez sąd

na ich podstawie pozytywnych ustaleń faktycznych.

Równocześnie przy rozpoznaniu tego zagadnienia umknęło jego uwadze

– co należy podkreślić - **że stosownie do regulacji art. 126 § 1 pkt 5 k.p.c. w związku**

z art. 187 § 1 k.p.c. pozw powinien jedynie zawierać „wskazanie dowodu na wykazanie każdego z tych faktów”, co jednak nie jest równoznaczne z obowiązkiem dołączenia do niego oryginałów dokumentów stanowiących źródła dowodowe, bądź ich odpowiedników w postaci prawidłowo poświadczonych ich odpisów przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (art. 129 § 2 k.p.c.).

Konieczność ich przedłożenia jest bowiem uzależniona od tego, czy zachodzi potrzeba przeprowadzenia z nich dowodu (nie zachodzi ona w przypadkach przewidzianych w art. 227 - 230 k.p.c.), czy ich przedłożenia zażądał przeciwnik strony

(art. 129 § 1 k.p.c.), czy też, kiedy sąd w okolicznościach sprawy uzna za konieczne przejrzanie oryginału dokumentu, np. poweźmie wątpliwości co do jego sporządzenia lub treści (art. 250 § 2 k.p.c.)

W każdym z tych przypadków przyjęć jednak należy, że przed przystąpieniem do przeprowadzania postępowania dowodowego sąd rozpoznający sprawę (faktycznie przewodniczący składu orzekającego) zażąda ich przedstawienia

(art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c.).

Sąd Rejonowy rozpoznając niniejszą sprawę nie wywiązał się z tego obowiązku (nie zażądał od powódki przedłożenia uwierzytelionych wydruków z systemu informatycznego pożyczkodawcy).

Tym samym naruszył on wskazaną regulację prawną, co w świetle motywów zaskarżonego orzeczenia doprowadziło w konsekwencji do naruszenia prawa materialnego, a to czyni apelację uzasadnioną.

Równocześnie zgromadzony przez Sąd Rejonowy dowody nie dają wystarczających podstaw do zmiany wyroku, a to w świetle regulacji art. 505¹² § 1 k.p.c. obligowało Sąd odwoławczy do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację pozwanego jako uzasadnioną uwzględniono, orzekając jak w sentencji w oparciu o regulację art. 505¹² § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i jeżeli powtórnie uzna za konieczne przeprowadzenie w sprawie postępowania dowodowego z zaofiarowanych mu w pozwie dowodów z wydruków z systemów informatycznych, to w oparciu o regulację art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c. zobowiąże powodów - w określonym mu terminie - do ich przedłożenia wraz z ich prawidłowym uwierzytelnieniem (np. przez reprezentującego powoda radcę prawnego, który potwierdzi ich zgodność z ich obrazem widzianym przez niego na monitorze), albo do udostępnienia mu „linku” do nich w systemie informatycznym pożyczkodawcy, czy też udostępnienia mu urządzenia, w którego pamięci się one znajdują, a następnie samodzielnie, naocznie, zweryfikuje zgodność przedłożonych mu wydruków z ich obrazem wyświetlonym na monitorze, czy też w wyświetlaczu udostępnionego mu przez powoda urządzenia (przez ich „ogłądnięcie”).

SSO Leszek Dąbek